בס"ד

יום ה' ד' במנחם אב תשנ"ז (ד באוגוסט)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

ביום בשנת 3444 לבריאת העולם (-346) בעלית עזרא ובני הגולה לירושלים, נשקלו הכסף והזהב והכלים שהביאו עימם מבבל לבית המקדש:

= ובאו ירושלמה בתגדש התמ"ו... ונבאו ירושלם ונשב שם ימים שלשה. וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלקינו... במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא= [עזרא פרק ג, י']

ו- 14 שנה יאחר מכן בשנת 3428 (-332), בתמ"ה ומלכות יוון הגולה, התלו לעזרת אדוניו (=לאלקים) לתומת ירושלים. בן"מ ארבה 52 יום, עד כ"ה אלול.

מהלכות תשעה ביטים (המשך):

אך בכל זאת השנה עושים ציכרון לתורבן ירושלים. כיצד? סך אדם את ביתו בסיד ומשייר אמה על אמה בכוונה- ממזרת בתוך הפתח. כיוצא בדבר, שורר אדם כלי במשתה של אירוסין ובאופת חתנים (כוס של ברכה). אלך נותן חתן אפר על ראשו, ונהיתו במקום התפילין - כל לה כבר לתורבן.

ועל דבר לה נשבעו אבותינו אנשי כנסת, שנאמר: "אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי."

בשבת פרשת דברים, שהיא פותחת את ספר "דברים" ובתוכם בתמ"ו בתמשת תומשי התורה. תומש לה יום נודע בשם: משנה תורה כיון שבו משה רבינו ע"ה ושאה לפני בני ישראל למשך 37 ביטים האחרונים לתי"ן - מרגש תוכף שבעת עשר ל' באדר. על הפסוק שפותח את הפרשה: "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל"... אומרים תכ"ל: אלה - כאשי תיבות של אבק לשון הרע - על לה דבר משה עד כל "ישראל" והבהירים מפני כך. כתוצאה נכשלים באבק לשון הרע, ולכן יש לרהבדיר את כל ישראל על כך.

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת: 1909

צאת השבת: 2006

השבת "שבת חזון".